

Knjiga proroka Daniela - broj pedeset i šest

Otključavanje otajstva Otkrivenja 17: Posljednje proroštvo o Velikoj Bludnici i Zvijeri

Jeff Pippenger

2024-01-20

Posljednji prikaz kraljevstava biblijskog proroštva nalazi se u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja. U tom se poglavlju, u trećem retku, Ivan prenosi u „pustinju“, kako bi mu anđeo mogao pokazati sud nad „velikom bludnicom“ proroštva, koja sjedi na „mnogim vodama“ i koja je počinila „blud“ s „kraljevima zemaljskim“.

I dođe jedan od sedmorice anđela koji su imali sedam čaša te progovori sa mnom govoreći mi: Dođi ovamo; pokazat ću ti sud velike bludnice koja sjedi na mnogim vodama, s kojom su kraljevi zemaljski blud činili, i stanovnici zemlje opili se vinom njezina bluda. I odnese me u duhu u pustinju; i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri skerletne boje, punoj hulnih imena, koja imaše sedam glava i deset rogova. Otkrivenje 17,1–3.

Prema samim Ivanovim riječima, „pustinja“ predstavlja tisuću dvjesto šezdeset godina papinske vladavine od godine 538. do vremena svršetka 1798. godine.

I žena pobježe u pustinju, gdje joj Bog pripravi mjesto, da se ondje hrani tisuću dvjesta i šezdeset dana. ... A ženi biše dana dva krila velikoga orla, da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani za vrijeme, i vremena, i pola vremena, daleko od lica zmijina. Otkrivenje 12,6.14.

U duhu je Ivan bio prenesen u tisuću dvjesto šezdeset godina papinske vladavine. Te su godine bile predoznačene trima i pol godinama suše u povijesti Jezabele, Ahaba i Ilije. Te su godine trebale trajati sve dok papinstvo ne primi svoju smrtonosnu ranu 1798., jer je bilo „određeno“ da se to dogodi na kraju prve srdžbe, što je bio kraj rata navučenog na Svetište i Vojsku po dvjema pustošećim silama poganstva i papinstva. Sve su te činjenice izložene u nedavnim člancima.

„Velika bludnica“ jest Izaijina bludnica iz Tira, koja je trebala biti zaboravljena sedamdeset simboličkih godina, koje su bile „dani jednoga kralja“. Povijest Sjedinjenih Država povijest je simboličkih sedamdeset godina, koje su bile predočene sedamdesetogodišnjim sužanjstvom za vrijeme vladavine Babilona, prvoga kraljevstva biblijskog proročanstva. Tijekom te povijesti velika bludnica iz Tira trebala je biti zaboravljena. Na kraju te povijesti trebala je biti ponovno spomenuta i još jednom izaći te pjevati svoje pjesme, čineći tako blud s kraljevima zemlje. Ivan je duhovno bio prenesen u povijest papinske vladavine kako bi vidio sud nad papinskom vlašću. Presuda za kćer svećenika koja je počinila blud bila je da bude spaljena ognjem.

A kći kojega god svećenika, ako se oskrvne bludujući, oskrvrnjuje svoga oca; neka se spali ognjem. Levitski zakonik 21,9.

U viđenju suda nad velikom bludnicom, koje je Ivanu dao jedan od anđela koji je izlio jedno od sedam posljednjih zala, bilo je pokazano da će ona biti spaljena ognjem.

I deset rogova što si ih vidio na Zvijeri, oni će zamrziti bludnicu te će je opustošiti i ogoliti, i jest će njezino meso, i sažeći će je ognjem. Otkrivenje 17,16.

Vode na kojima sjedi velika bludnica jesu narodi svijeta, koji će biti dovedeni pod njezinu vlast kada Sjedinjene Države prevare sav svijet da se klanja zvijeri, koja je ujedno i velika bludnica. Sjedinjene Države tada postaju glavni kralj deseterice kraljeva koji su predstavljeni u proroštvu iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, a u ovom prikazu Sjedinjene Države predstavljaju prvoga kralja koji počinu blud s bludnicom, premda će ona nakon toga taj čin izvršiti sa svim kraljevima.

Prvoga kralja od mnogih kraljeva predstavlja Ahab, koji je bio oženjen velikom bludnicom, koja je u crkvi u Tijatiri prikazana kao Izebela. Sud nad Izebelom (velikom bludnicom) izvršava deset kraljeva, koji će silom Sjedinjenih Država biti prisiljeni na savez crkve i države. Ti će se kraljevi složiti da dopuste papinstvu da vlada svijetom (sjedi na vodama), usprkos svojoj mržnji prema bludnici.

I deset rogova što ih vidje, deset je kraljeva koji još ne primiše kraljevstvo, nego primaju vlast kao kraljevi za jedan čas zajedno sa Zvijeri. Oni imaju jednu misao te svoju silu i vlast predaju Zvijeri. Oni će zaratiti s Janjetom, i Janje će ih pobijediti, jer on je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva; a oni koji su s njim jesu pozvani i izabrani i vjerni. I reče mi: Vode koje si vidio, gdje sjedi bludnica, jesu puci i mnoštva i narodi i jezici. I deset rogova što ih vidje na Zvijeri, oni će zamrziti bludnicu, opustošit će je i ogoliti, i jest će njezino meso te je spaliti ognjem. Jer Bog im je stavio u srca da izvrše njegovu volju, i da budu složni, i da predaju svoje kraljevstvo Zvijeri, dok se ne ispune riječi Božje. A žena koju si vidio jest onaj veliki grad koji kraljuje nad kraljevima zemaljskim. Otkrivenje 17,12–18.

„Deset kraljeva” (Ujedinjeni narodi) zapravo mrze papinstvo, ali su okolnostima prisiljeni predati svoje kratkotrajno kraljevstvo papinskoj vlasti u uzaludnoj nadi da će spasiti svijet od njegovih sve većih nevolja. Kad spoznaju njezinu prijevaru, postaju oruđe da je sažegu ognjem, na ispunjenje zakona u Levitskom zakoniku.

„Deset kraljeva” „ratuju s Janjetom” kroz progonstvo koje podižu protiv Božjeg naroda posljednjih dana.

Zašto se bune pogani i puci snuju ispraznost? Kraljevi se zemaljski podižu i knezovi se zajedno vijećaju protiv Gospodina i protiv Pomazanika njegova govoreći: Raskinimo okove njihove i zbacimo sa sebe sveze njihove. Onaj koji sjedi na nebesima smijat će se; Gospodin će ih izvrgnuti poruzi. Tada će im progovoriti u gnjevu svojem i smesti ih u svojoj žestokoj srdžbi. Psalmi 2,1–5.

Progon što su ga zemaljski kraljevi izvršili za papinstvo, također je bio izvršen protiv Krista na križu.

Koji si po ustima slugu svojega Davida rekao: Zašto se pogani bune i narodi smišljaju ispraznosti? Kraljevi zemaljski ustadoše, i knezovi se okupiše zajedno protiv Gospodina i

protiv Krista njegova. Jer se uistinu u ovome gradu skupiše protiv tvoga svetoga djeteta Isusa, kojega si pomazao, i Herod i Poncije Pilat, s neznabošcima i s narodima Izraelovim, da učine što god su tvoja ruka i tvoj naum unaprijed odredili da bude. Djela 4:25–28.

„Kraljevi zemlje“ koji su ustali protiv Krista pri njegovu raspeću predstavljaju „deset kraljeva“ iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, koji ponovno ratuju protiv Jaganjca progoneći njegov narod. Na križu su ti kraljevi bili „zbor opakih“ koji su „opkolili“ Krista, a to ponovno čine i njegovu narodu posljednjih dana.

Jer me opkoliše psi; zbor zlikovaca okruži me; probodoše mi ruke i noge. Mogao bih izbrojiti sve svoje kosti; oni gledaju i zure u me. Haljine moje dijele među sobom i za odjeću moju bacaju kocku. Psalmi 22:16–18.

Deset kraljeva, koji izvršavaju sud nad velikom bludnicom, spaljuju je ognjem, jer je ona bludnica koja tvrdi da je kći svećenikova. Ti su kraljevi također prikazani kao „psi“, i deset kraljeva ne će samo spaliti veliku bludnicu ognjem, nego će i „jesti njezino meso“. Smrt Jezabele nastupila je kada je bila bačena sa zida i razmrskana o tlo, a zatim su došli psi i pojeli njezino meso.

A kad Jehu dođe u Jizreel, Jezabela to ču; i naliči svoje lice, i uredi svoju glavu, te pogleda kroz prozor. I dok Jehu ulazaše na vrata, ona reče: Je li mir imao Zimri, koji ubi svoga gospodara? A on podiže lice svoje prema prozoru i reče: Tko je na mojoj strani? tko? I dva ili tri uškopljenika pogledaše prema njemu. A on reče: Bacite je dolje. I oni je baciše dolje; i nešto njezine krvi poškropi zid i konje; i on je pogazi nogama. A kad uđe, jedomo i piše, pa reče: Idite sada, pogledajte tu prokletu ženu i pokopajte je, jer je kći kraljeva. I oni odoše da je pokopaju; ali od nje ne nađoše više ništa osim lubanje, i stopala, i dlanova njezinih ruku. Zato se vratiše i javiše mu. A on reče: To je riječ Gospodnja, koju je izrekao po svome sluzi Iliji Tišbijcu, govoreći: Na području Jizreela psi će pojesti tijelo Jezabelino; i truplo Jezabelino bit će kao gnoj na licu polja na području Jizreela, tako da neće moći reći: Ovo je Jezabela. 2 Kraljevima 9:30–37.

Deset kraljeva, koji su Ujedinjeni narodi, čiji je glavni kralj Sjedinjene Američke Države, donijet će sud nad papinstvom tako što će je spaliti ognjem i jesti njezino meso. Taj je sud ono što je anđeo došao pokazati Ivanu, i da bi to učinio, odnio je Ivana u povijest pustinje, ali ne jednostavno na neku nasumičnu točku u povijesti pustinje, nego na sam kraj toga razdoblja. Očito je da je Ivan bio postavljen na kraj tisuću dvjesto šezdeset godina, jer kada vidi ženu, ona je već bila pijana od krvi progonstva i već označena kao majka bludnica.

I odnese me u duhu u pustinju; i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri grimizne boje, punoj imena hule, koja ima sedam glava i deset rogova. A žena bijaše odjevena u purpur i grimiz, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserjem, držeći u ruci zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće svoga bluda. I na njezinu čelu bijaše napisano ime: **TAJNA, VELIKI BABILON, MAJKA BLUDNICAMA I GADOSTIMA ZEMALJSKIM**. I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi Isusovih mučenika; i kad je vidjeh, začudih se veoma. Otkrivenje 17:3–6.

Bludnica iz Tira, koja je ujedno i „velika bludnica“ prikazana u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja, trebala je biti zaboravljena sve do vremena kada će ponovno pjevati svoje pjesme i

bludničiti s kraljevima zemaljskim.

Svaki ugledan rječnik objavljen prije 1950. navodi da je žena odjevena u skerlet iz sedamnaestoga poglavlja Otkrivenja simbol Rimokatoličke crkve, ali danas svijet misli da je Katolička crkva kršćanska crkva. Svijet je zaboravio tko ona doista jest.

Kad ju je Ivan vidio, progonstvo mračnog srednjeg vijeka bilo je pri svome kraju, jer ona je već bila pijana od krvi svetih. Naravno predočava duhovno, a čovjek se opija nakon što pije, a ne prije.

Protestanti koji su se stoljećima prije 1798. odvojili od katoličanstva, već su do 1798. započeli svoj put natrag u zajedništvo s Katoličkom crkvom, jer je ona bila prepoznata kao „MAJKA BLUDNICA“. Kad ju je Ivan vidio i začudio se, crkve koje su se nekoć bile odvojile od njezina zajedništva već su joj se vratile. Tako je Ivan bio prenesen u 1798. godinu, kada je velika bludnica već bila pobila milijune kršćana i već zavela nekadašnje protestantske crkve da prihvate njezinu drsku tvrdnju da je ona glava crkava, kako ju je Justinijan označio godine 533.

S proročkoga gledišta 1798. godine, anđeo je potom Ivanu predstavio posljednji prikaz kraljevstava biblijskoga proroštva.

I anđeo mi reče: Zašto si se začudio? Kazat ću ti tajnu žene i Zvijeri koja je nosi, koja ima sedam glava i deset rogova. Zvijer koju si vidio bijaše, i nije, i uzaći će iz bezdana te otići u propast; i začudit će se stanovnici zemlje, kojima imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, kad ugledaju Zvijer koja bijaše, i nije, a ipak jest. Ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava jesu sedam gora, na kojima žena sjedi. I jesu sedam kraljeva: pet ih pade, jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dođe, mora ostati kratko vrijeme. A Zvijer koja bijaše, i nije, ona sama jest osmi, i od sedmorice je, i odlazi u propast. I deset rogova koje si vidio jesu deset kraljeva, koji još nisu primili kraljevstva; nego primaju vlast kao kraljevi za jedan sat sa Zvijeri. Otkrivenje 17:7–12.

Zvijer je kraljevstvo u biblijskom proroštvu, što se lako prepoznaje u sedmom i osmom poglavlju Daniela, a otajstvo koje anđeo iznosi Ivanu jest otajstvo zvijeri i žene koja jaše na zvijeri. Žena na zvijeri jest velika bludnica koja bludniči s kraljevima zemaljskim. Ona je Jezabela, a njezin je muž Ahab.

Stoga će čovjek ostaviti oca svojega i majku svoju i prionuti uza svoju ženu, i njih će dvoje biti jedno tijelo. Postanak 2,24.

Muškarac je muškarac, a žena je žena, ali zajedno su jedno tijelo. Tajna zvijeri jest u tome da je ona spoj Crkve i države, spoj žene (Crkve) i zvijeri (kraljeva) koji su jedno kraljevstvo, a sastoji se od dvaju dijelova. Državničko umijeće i crkveno upravljanje združeni, pri čemu žena upravlja tim odnosom, jest „slika zvijeri“. Ivanu je pokazana žena koju nosi zvijer, jer je ona ta koja upravlja tim odnosom.

A žena koju si vidio jest onaj veliki grad, koji kraljuje nad kraljevima zemlje. Otkrivenje 17:18.

Zvijer i žena zajedno predstavljaju jedno kraljevstvo (jedno tijelo), ali anđeo naglašava odnos velike bludnice s kraljevima zemaljskim. „Zvijer koja” „bijaše, i nije”, koja će „izaći iz bezdana i otići u propast”, i kojoj će se „diviti oni koji prebivaju na zemlji”, jest papinstvo kada smrtonosna rana velike bludnice bude izliječena. Ona „bijaše” peto kraljevstvo biblijskog proročanstva, ali bijaše „određeno” da će 1798. godine primiti smrtonosnu ranu.

Kad je Ivan bio duhovno prenesen u 1798. godinu, ona „nije” bila zvijer, a „ipak”, kad se njezina smrtna rana izliječi na kraju sedamdeset simboličnih godina koje završavaju uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom, ona „jest” ponovno živa, pjeva svoje pjesme, čini blud i ubija kršćane.

Sedamnaesto poglavlje posljednji je prikaz kraljevstava biblijskog proročanstva, te se kao takvo mora slagati s prvim spominjanjem kraljevstava biblijskog proročanstva. Prvo spominjanje tih kraljevstava nalazi se u drugom poglavlju Danielove knjige, koje je prikazano na objema kartama što su bile ispunjenje Habakukove zapovijedi da se viđenje zapiše i jasno prikaže na pločama.

Mileriti su bili u pravu u svom razumijevanju Danielovih kraljevstava biblijskog proroštva kako su prikazana u drugom, sedmom i osmom poglavlju, ali je njihovo razumijevanje bilo nepotpuno. Milerov dragulj iz drugog poglavlja Danielove knjige sjaji deset puta jače u posljednjim danima, jer se prepoznaje kao onaj koji označava prvo upućivanje ne samo na kraljevstva biblijskog proroštva, nego i na prvo upućivanje na otkrivenje da je osmi od sedmorice. Isus uvijek prikazuje svršetak neke stvari početkom neke stvari.

Svi proroci govore o posljednjim danima, a Ivan u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja prepoznaje posljednje zemaljsko kraljevstvo kada prikazuje „Zvijer koja” „bijaše, i nije; i uzaći će iz bezdana te otići u propast.” Zvijer uzlazi iz „bezdana”, što je simbol „novog očitovanja sotonske sile”.

„Kad dovrše [dovršavaju] svoje svjedočanstvo.’ Razdoblje tijekom kojega su dva svjedoka trebala prorokovati odjevena u kostijet završilo je 1798. Dok su se približavali završetku svojega djela u skrovitosti, na njih je trebalo biti podignut rat od strane sile prikazane kao ‘zvijer koja izlazi iz bezdana’. U mnogim europskim narodima silama koje su vladale u Crkvi i Državi stoljećima je upravljao Sotona, posredstvom papinstva. Ali ovdje se pred oči iznosi novo očitovanje sotonske sile.” The Great Controversy, 268.

Neki će teolozi tvrditi da je izraz „zvijer koja izlazi iz bezdana” u Otkrivenju 11, budući da je u tom odlomku poistovjećen s ateizmom Francuske revolucije, simbol ateizma. No islam je izašao iz „bezdana” u Otkrivenju 9, a islam nije ateizam. Bezdan predstavlja sotonsko očitovanje.

„Rekla sam mu da mi je Gospodin u viđenju pokazao da mesmerizam potječe od đavla, iz bezdana, i da će uskoro ondje otići, zajedno s onima koji ga nastave primjenjivati.” Review and Herald, 21. srpnja 1851.

Nešto od „Đavla” jest nešto iz „bezdana”. U sedamnaestom poglavlju Otkrivenja zvijer koja izlazi iz bezdana jest sila koja odlazi u propast i kojoj će se diviti oni čija imena nisu zapisana u knjizi. „Propast” znači vječno prokletstvo i u Otkrivenju je prikazana kao „ognjeno jezero”, u koje je zvijer bačena.

I zvijer bi uhvaćena, i s njom lažni prorok koji je pred njom činio čudesu, kojima je zavodio one koji primiše žig zvijeri i one koji se klanjahu njezinu kipu. Oboje bijahu bačeni živi u ognjeno jezero koje gori sumporom. Otkrivenje 19:20.

U trinaestom poglavlju prepoznata je prva zvijer koja izlazi iz mora, a koju sestra White izravno poistovjećuje s papinstvom. U tom se odlomku svijet divi papinskoj zvijeri.

I vidjeh jednu od njegovih glava kao smrtno ranjenu; i njegova smrtonosna rana bijaše iscijeljena: i sav se svijet zadivi za zvijeri. Otkrivenje 13:13.

Zvijer iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, za kojom će se „začuditi oni koji prebivaju na zemlji“, konačna je manifestacija sotonske sile koja nastupa kada smrtonosna rana papinstva bude izliječena u uskoro nadolazećem zakonu o nedjelji. Svaka proročka značajka žene i zvijeri na kojoj jaše u sedamnaestom poglavlju prepoznaje Rimsku crkvu, upravo onako kako su to prepoznavali rječnici objavljeni prije 1950. godine.

Zvijer iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja simbol je sjedinjenja crkve i države, što je slika Zvijeri. Zvijer sa sedam glava i deset rogova jest kraljevstvo sastavljeno od deset kraljeva (Ujedinjeni narodi), na kojemu žena jaše i nad kojim vlada. Žena je papinstvo, koje je označeno kao Babilon veliki, majka bludnica. Nakon što su simboli utvrđeni, možemo se vratiti u 1798. godinu; točku u povijesti do koje je Ivan bio prenesen kako bi primio posljednji prikaz kraljevstava biblijskog proročanstva.

O tim kraljevstvima i njihovu prikazu u drugom poglavlju Danielove knjige govorit ćemo u sljedećem članku.

„Svakoj naciji koja je stupila na pozornicu djelovanja bilo je dopušteno zauzeti svoje mjesto na zemlji, da bi se vidjelo hoće li ispuniti naum ‘Stražara i Sveca’. Proročanstvo je pratilo uspon i pad velikih svjetskih carstava — Babilona, Medo-Perzije, Grčke i Rima. Sa svakim od njih, kao i s narodima manje moći, povijest se ponavljala. Svaki je imao svoje vrijeme kušnje, svaki je podbacio, njegova je slava izbljedjela, njegova je moć iščezla, a njegovo je mjesto zauzeo drugi.”

„Dok su narodi odbacivali Božja načela i u tom odbacivanju prouzročili vlastitu propast, ipak je bilo očito da se božanska, vrhovna namjera ostvarivala kroz sva njihova kretanja.” Odgoj, 177.